

נמאס להם להזיע

ברוך-השם, הוא יושב רחוק מהם. אם הוא רוצה להתפרע, ישא בבקשה בתוצאות.

כן, חברים, זה המצב בימים אלו בגולת אירופה. יש כאן אנשים חשובים שמתייחסים אלינו בישראל כאילו היינו איזו תאונה, איזה בנימין, או, בקיצור, הילד המפגר של העם

מספרים את הסיפור הזה על אותה קבוצה של פועלים שעומדים בשמש וחופרים תעלה באמצע הצהריים. מניפים מעדרים, מפעילים מקדחים, מוציאים עפר, וכל מה שצריך בשביל לחפור תעלה. ליד הפועלים, בתוך מכונת, יושב הבוס ושומע רדיו.

בא מישהו ואומר לבוס:

"הפועלים שלך עובדים שם בשמש, ומה אתה עושה?"
"אני?" משיב הבוס, "אני מזיע."

וזה בדיוק מה שקורה בין ישראל ואחינו היהודים בגולה. בגין וממשלתו, רבין את פרס וכל החברה עובדים קשה מאוד בשמש המיזרחית-תיכונית: קודחים את חוק ירושלים, מוציאים כף מלאה קונסנוס לאומי, עוודים התנחלות, מגרפים מיבצע מפוצץ בלבנון, אבל עליהם זה לא משפיע. לעומת זאת, יושבים להם אחינו היהודים בגולה, ומזיעים.

לא שאיכפת לי במיוחד, אבל ממה שקולטות אוזני כאן, בגולה הדווייה של פאריס, נמאס ליהודים להזיע בגלל ישראל. זה בטח לא כולם, אבל יש די הרבה כאלה שאומרים: אנחנו יהודים. אין לנו בעיות עם זה. ולא רק שאנחנו יהודים ואין לנו בעיות עם זה, אנחנו גם די אוהבים את זה. הולכים לבית-כנסת, חוזרים אל האידש או הלדינו, מה שתרצו. וזה דווקא כאלה שעד לא מזמן היו מה שקרא מתבוללים. אבל מה, אמרים היהודים האלה, תעזבו אותנו עם ישראל. מה זה העניין שלנו, מה המאניאקים האלה עושים שם במיזרח-התיכון? זה בטח השמש משפיעה עליהם.

כן, אמרים היהודים האלה, מהסוג הנקרא אינטלקטואלי, ליהדות יש היסטוריה ארוכה ומפוארת בת אלפי שנים. אנחנו העקנו לעולם את התנ"ך, את הרמב"ם, את מרכס, איינשטיין ופרויד וגם מהגאונים הטריים ביותר. אנחנו אנשים מכובדים בכל העולם, יש לנו קהילות פורחות, הכל בסדר.

מדינת-ישראל, אמרים היהודים האלה, זו סתם איזו תאונה שקרתה ליהדות במהלך ההיסטוריה המפוארת שלה. איזה קשר כבר יכול להיות לתעלולים ש בגין עם תורת משה רבנו? ומה שייכות ההצהרות של הרב הראשי והראשון-לציון למסורת המישפט התלמודי? ואיך מתחבר הטיול של רבין בארגנטינה עם זכר השואה?

לכל עם גדול וחשוב בהיסטוריה האנושית, טוענים אחינו, היהודים הללו, היו מדי פעם תאונות כאלה, כאשר חלק מהעם התפרע. עם גדול וחשוב כמו היהודים ידע איך לטפל בחלק המתפרע הזה. קחו, למשל, את היהודים בעצמם, עוד מהזמן שמשמ התחילו. מתריעשר השבטים היה שבט אחד קטן שהתפרע, שבט בנימין, וכולם יודעים מה שעשו לו. ברור שהיהודים שלנו בגולה, שהם אירופים מתורבתים, לא ילכו לעשות לשבט בנימין הזה, היושב בישראל, מה שעשו לו השבטים האחרים אז, איך ששחטו אותו לפי חרב וחילקו את נחלתו ביניהם. אבל מה, הם צריכים להגן על הבנימין הזה?

היהודים הנכבדים והיךד המפגר

היהודי הגדול. איזה פרק שבטח יחלוף, במקדם או במאוחר, ובכל מקרה אין שום צורך להזיע בשבילו.

ושלא יספרו להם סיפורים על השואה, אמרים היהודים האלה בגולה לכל מי שמביא להם את הנימוק הזה. המקום היחיד בעולם שבו צפויה ליהודים סכנת השמדה מיסית ממש, זה בדיוק איפה שבגין, דויד לוי ואריאל שרון מנהלים את העניינים, ורבין את פרס עוזרים להם מהאופוזיציה.

אני לא יכול להגיד שאני באופן אישי חותם על כל מילה בתיאוריה הזאת, אבל צריך להודות שלא פשוט בכלל להגיד משהו נגדה, כשקוראים עיתונים כאן, באירופה. ומי שקורא עיתונים בארץ, זה אולי קשה לו יותר.

חשבון
עובר
ושב
סמאת
שבלה
פרנקל

דרך המלך לעצמאות כלכלית

בא אדם לכל מקום בעולם, פותח עיתון ורואה שחוף מהשטיות שקורות בכל מקום, קורים בעולם גם דברים חשובים, והם קורים בישראל וסביב-יה. בגין, שרון, גאולה כהן ואבו-חציי-רא משחקים תפקיד ראשי בכל עמוד ראשון או שני. כל פיפס שבגין מוציא מהפה מקבל כותרת. כל פעם ששרון מטייל בשטחי יהודה ופלסטין ומשאיר אחריו משהו, יש תמונה, וכן הלאה. בקיצור: ישראל ממלאת עמודים בעיתונות הבינלאומית, וממש קשה להאמין כמה משעממים היו נראים העיתונאים אם לא היתה להם ישראל.

כל זה מביא את האדם למחשבה הבאה: למה לא לעשות מזה את תע-שיית היצוא מיספר אחד שלנו? למה שכל מיני סוכנויות ידיעות ורשתות טל-וויזיה ועיתונים סתם ירוויחו מיליאר-דים על חשבוננו, ואנחנו נשב ונשתוק? מה יש? לטאן מרינו מותר לייצא בולים, לאיראן מותר לייצא נפט, ולנו אסור לייצא חדשות? סתם שבגין יוציא את הגרון, סתם שגאולה כהן תמציא חוקים?

אפשר לסדר את זה בכמה שיטות. שיטה אחת, למשל, היא שיטת ההל-אמה. מדינת-ישראל פשוט תלאים את כל המידע שיוצא ממנה, ותמכור אותו בכסף מלא שיזרום ישר לכיסי האוצר. נאום של בגין מצולם בצבע - לפי תעריף של אלפיים דולר למילה. חוק חדש של גאולה כהן, כולל תגובות, פירושים והצבעות - עשרה מיליון דור, לר לכל סעיף. טכס עלייה לקרקע של התנחלות חדשה - מיליארד דולר. איך שאני מכיר את הממשלה, היא לא תלך לשיטת ההלאמה שיש בה יסודות אדומים מדי. אז תחת זה, למה שהבנים של הורביץ ומשל, מרידור ו'ות', ז'ורבין והתאחדות התעשיינים לא יקימו חברה שתקבל זיכיון מהמדינה (אפשר גם עם שותפים אמריקאים וצר-פתים) על תהליך היצוא?

אין שום ספק שמהלך כזה יביא סוף גמור לכל הבעיות של ישראל. העצ-מאות הכלכלית, למשל, תושג במילחמה אחת הגונה. קרב הכרעה מצולם בצב-עים טבעיים במיתלה - רבע תקציב המדינה, עם בנוס של מיליון דולר על כל טקס עולה בלהבות עם צוות שרוף. התנחלות מופגזת מבקעת הירדן, עם תרגולות מעופפות בבהלה ונשים וילדים פצועים - כל תקציב מישרד-החקלאות. ראיון עם שבוי סורי בכיר יעלה לעיתו-נות הבינלאומית שניים-שלושה מיליוני

אבל מה זה חשוב

בשביל להנציח את הניצחון האדיר הזה, קראו לאחת הכיכרות הגדולות והחשו-בות בבירתם פאריס בשם כיכר רפוב-ליק. מהפועל הלטיני רה, באה גם המי-לה רוא, שפירושה בצרפתית מלך. רויאל, הוא, כמובן, מלכותי.

כמו שבארצנו הקטנה יש הרבה מלכי-פלפל וקיסרי-שטיחים, ככה גם בפאריס מקובל לקרוא להרבה דברים, "רויאל". בין השאר יש בטח כמה עשרות בתי-קפה בפאריס שנקראים בשם הזה, ואחד מהם נמצא גם בכיכר רפובליק. שמו של בית-הקפה הזה הוא, "רויאל רפובליק", ואף אחד מהצרפתים לא חושב שזה מצחיק. אני לא צרפתי, אז אני חושב שזה מצחיק.

ומה כל הסיפור הזה? פעם היו היש-ראלים שהגיעו לפאריס מרוכזים סביב כיכר הרפובליק. לא ברור אם הישראלים הגיעו לסביבת הרפובליק בגלל ששם היה מרכז מסחר הג'ינס, או אם ביגלל שהישראלים הגיעו לשם התרכזו שם מס-חר הג'ינס, אבל מה זה חשוב.

מה שחשוב זה שהישראלים היום כבר לא מרוכזים ברפובליק. הם עברו קילור-מטר ומשהו דרומה, לכיכר חשובה לא פחות: כיכר הבסטיליה. לא ברור אם הישראלים מרוכזים היום בכיכר הבס-טיליה, בגלל ששם מתנהל סחר הסמים הפאריסאי, או אם ביגלל שהישראלים הגיעו מתרכזו שם סחר הסמים, אבל מה זה חשוב.

רפובליקה, כידוע, פירושה שילטון עם. רה - שילטון, פובליק - עם. הצרפתים, למשל, עבדו קשה בשביל להגיע למין שילטון כזה, ולקח להם לא מעט זמן להיפטר מהמלכים שלהם.

והכל באמת קרה בדיוק כמו שהיה כתוב אצלו בכרטיס: המטוס יצא בדיוק באור-תו יום שבת שבו היה צריך לצאת. אני התיישבתי בדיוק במקום שהיה כתוב בכרטיס. הגוללים עזבו את אדמת הקור-דש בדיוק בשעה 11.20 לפני-הצהריים. מחיאות-הכפיים הישראליות שליוו את ההמראה לא היו שייכות לכרטיס אלא לטימטום הלאומי. האוכל הגיע בזמן-יריד לבטן בלי בעיות. הדוילים והדני-לות הביאו לי בתורם קולה עם קרח ואני שפכתי לתוך זה קצת ויסקי. למי-רות העניין הזה הצלחתי לראות שה-מטוס גם נחת בזמן בפאריס. מחיאות-הכפיים הישראליות שליוו את הנחיתה המוצלחת לא היו שייכות לכרטיס אלא לטימטום הלאומי, ואל-יעל לא אשמים בזה. המפקד של כל המבצע המוצלח הזה היה הקברניט הידוע בשם עודד אברבנאל, ואני מספר את כל זה למרות שבחיים שלי לא קיבלתי ולא אקבל כר-טיס חינם מא-יעל, אבל זה מספיק. כתבתי פה כבר איזה מאתיים מילים אובייקטיביות, וזה כבר יותר ממה שאני יכול לסבול.

מאתיים

מילים

אובייקטיביות

סוף-סוף מצאתי משהו להיות עליו אובייקטיבי וזה אל-על. ישבתי עם הכר-טיס ביד והסתכלתי לראות מה קורה

דולר, ותמונה של פלאטו-שרון מחלק ממתקים לחיילי הג"א בעורף תביא לי-אוצר כמה אלפים טובים. מסיבת-עיתו-נאים מסכמת בהשתתפות בגין, פרס ואמנון רובינשטיין, המבטאים את ה-קונסנוס הלאומי הסופי תכסה על-טוח את כל דמי השיקום של הנכים והפצועים לאלמנות, ואני כבר לא מדבר על מה שאפשר יהיה להרוויח מכל הסי-דרי-הביניים ושיוחות שביית-הנשק ש-יבואו בעיקבות המילחמה.

כמובן שאם יריבניו במילחמה הריוו-חית הזאת יעלו גם הם על הרעיון, ניא-לץ להתחלק איתם ברווחים, אבל אין רע בלי טוב: השותפות העיסוקית תור-ליך ללא ספק להסדרים שיאפשרו כיסוי-תיקשורתי נוח ורחב. ניתן יהיה להסי-כים, למשל, על הימנעות מלוחמת-לילה, המקשה על הכיסוי הטלוויזיוני, וברברה וולטרס תוכל, למשל, לעשות ראיון סי-מולטני עם בגין וקדאפי כבר ביום השני למילחמה.